

løsheden som en saadan Svøbe, at man altid vil finde os parate til Foranstaltninger, som virkelig kan hemme Arbejdsløsheden, det viser hele den Politik, som dette Parti altid har ført, saa jeg tilføjer det kun for en Ordens Skyld.

Dahlgard: Jeg tror, der er Grund til at udtale Tilfredshed med, at der nu straks ved Rigsdagens Begyndelse paa et begrænset Omraade foreligger en Plan færdig med det Formaal at imødegaa den bestaaende Arbejdsløshed, og jeg tror, at det var godt, at vi i 1921 i Folketinget fik indsat en Bestemmelse i Arbejdsløshedsforsikringsloven om Arbejdsudvalget og i Loven fik fastsat dette Udvalgs Opgave. Under en aarvaagen Ledelse og med fornødent Initiativ har dette Arbejdsudvalg Mulighed for at øve stor Gavn i en Tid som den nuværende, hvor Forholdene paa Arbejdsmarkedet er saa stærkt skiftende. Det er ikke blot Udvalgets Opgave at vaagne op, naar der kommer en faretruende Arbejdsløshed, men det er Udvalgets Opgave allerede paa dette Tidspunkt at have alle Muligheder for Arbejders Iværksættelse liggende klarlagt. Derfor hilser jeg det med Tilfredshed, at Udvalget i sin Beretning har udtalt, at det er Hensigten i Fremtiden stadig at holde sig à jour med Arbejder, der er projekteret af offentlige Myndigheder, der vel er udskudt indtil videre, men ogsaa hurtigt kan sættes i Gang.

Det fremgaar af Arbejdsudvalgets Betænkning, at Udvalget er klar over, at overfor Spørgsmaalet om Midler mod Arbejdsløsheden foreligger der i dette Øjeblik to Problemer. Det ene Problem er dette: I hvilket Omfang kan Arbejdsløshed imødegaaes ved Iværksættelse af offentlige Arbejder? — og det andet Problem er dette: Hvad kan der gøres for at holde Arbejdet i Gang indenfor de private Virksomheder, dersom Deflationens Virkninger i de kommende Tider gør det umuligt for en Del af Erhvervene at opretholde Produktionen?

Det er det første Problem, Udvalget har søgt at klarlægge og gjort det muligt for Rigsdagen straks at tage Stilling til. Angaaende det andet Problem anfører Udvalget visse Betragtninger, som har, kan jeg godt sige, en foreløbig, en orienterende Karakter, men i øvrigt ogsaa henvises til videre Undersøgelse. Jeg tror derfor heller ikke, det vil være frugtbart her i Rigsdagen i dette Øjeblik at gaa ind paa en indgaaende Drøftelse af de Fremgangsmaader, der med Hensyn til dette sidste Problem maa anvendes, ogsaa af den Grund, at Fremgangs-

maaden og Midlerne i den Henseende i høj Grad vil afhænge af hele den Krises Omfang, som vi desværre vel staar ved Begyndelsen til. Det, vi her kan sige i Dag, er, at disse Overvejelser og Undersøgelser, som Arbejdsudvalget peger paa med Hensyn til Vejene og Midlerne paa dette Omraade, bør foregaa med Energi og stadig i Kontakt med Erhvervslivet. Herpaa tager ogsaa Bestemelsen i Lovforslagets § 5 Sigte, hvad enten nu Socialministeren allerede i Forvejen har denne Bemyndigelse, som denne Paragraf giver ham, eller ikke.

Det, der foreligger fra Udvalgets Side til Vejledning for Rigsdagen i Dag, er altsaa en Oversigt over Omfanget af de Muligheder, der foreligger for en hurtig Iværksættelse af offentlige Arbejder. Og det viser sig da efter de mange Oplysninger, Udvalget har indhentet, at den yderste Mulighed, der foreligger, er Iværksættelsen af Arbejder, som omfatter 1 100 000 Arbejdsdage eller, som det ogsaa kan udtrykkes, Arbejde for 11 000 Mand i 4 Maaneder. Selvfølgelig maa man vel gaa ud fra, at det er det højeste Maal, der kan naas, og at der ikke er Sandsynlighed for, at man helt naar dette Maal. Men selv om man ikke gør det, er der dog Tale om et ikke ringe Antal Arbejdsdage, ogsaa naar man sammenligner det med det Tal af arbejdsløse Arbejdsmænd, der i Øjeblikket findes. Antallet af arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er i dette Øjeblik ca. 12 000. Og man vil selvfølgelig heller ikke kunne se helt bort fra de videre Virkninger, det vil have, at Arbejde kommer i Gang, som ellers ikke vilde komme i Gang, indirekte Virkninger i Retning af at opretholde Købekraften hos de Mennesker, der faar Arbejde, men tillige Virkninger deraf, at der ogsaa maa anvendes Materialer, som giver Arbejde andetsteds. Det ærede Medlem Hr. Slebsager fremsatte den Opfattelse i Dag, at de Arbejder, her er Tale om, er Arbejder, som alligevel vilde blive udført. Jeg maa dertil sige, at de Kommuner, man har spurgt, har en helt anden Opfattelse af det Spørgsmaal end det ærede Medlem, hvad Betænkningen giver udmærket fyldestgørende Oplysninger om.

Naar vi da staar overfor den Opgave fra det offentliges Side at yde Tilskud til saadanne Arbejder for at animere Kommunerne til at sætte disse Arbejder i Gang, er det meget rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Slebsager sagde, at saa maa man uvilkaarligt vende Tanken hen mod Arbejdsfonden. I Arbejdsløshedsforsikringsloven staar der jo, at Fondens Midler skal anvendes